

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 195/05-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 29. júna 2005 predbežne prerokoval sťažnosť E. K., B., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 18 C 148/2001 z 28. novembra 2003, ako aj rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16 Co 51/03 z 13. marca 2003, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť E. K. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 26. mája 2005 doručená sťažnosť E. K., B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 18 C 148/2001 z 28. novembra 2003, ako aj rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 16 Co 51/03 z 13. marca 2003.

V sťažnosti sťažovateľ uvádza, že 31. júla 2001 podal na okresnom súde žalobu voči svojmu zamestnávateľovi o úhradu mzdových nárokov za nadčasovú prácu, sviatky a nočné smeny, náhradu za výpovednú lehotu a neposkytnuté stravovanie. Okresný súd mu však žalovaný nárok priznal len čiastočne, a to za stravné lístky s príslušenstvom. Sťažovateľ ďalej uviedol, že odvolací krajský súd mu priznal náhradu za dvojmesačnú výpovednú lehotu a úroky, pričom ostatné jeho nároky zamietol. Rozsudok krajského súdu bol sťažovateľovi doručený 14. júna 2003. Podľa vyjadrenia sťažovateľa jeho žiadosť o podanie mimoriadneho dovolania podaná Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky z 19. novembra 2004 bola zamietnutá 24. januára 2005 pre uplynutie lehoty na podanie tohto mimoriadneho opravného prostriedku.

Podľa sťažovateľa tým, že všeobecné súdy mu nepriznali nárok na mzdové zvýhodnenie za prácu nadčas, ako aj za prácu v sviatok a v noci, porušili jeho základné ústavné právo na spravodlivý a zákonný súdny proces.

Sťažovateľ na základe uvedeného žiada, aby ústavný súd mu priznal vyplatenie mzdy vo výške 28 193 Sk s príslušenstvom a finančné zadosťučinenie za nezákonný súdny proces v nevyčíslenej výške.

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy

alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Ústavný súd sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde predbežne prerokoval, preskúmal, či obsahuje všeobecné a osobitné náležitosti predpísané zákonom o ústavnom súde (§ 20 a § 50) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Predmetom konania je sťažovateľom namietané porušenie jeho základného práva zaručeného v čl. 46 ods. 1 ústavy rozsudkom okresného súdu sp. zn. 18 C 148/2001 z 28. novembra 2003, ako aj rozsudkom krajského súdu sp. zn. 16 Co 51/03 z 13. marca 2003 v konaní o odvolaní sťažovateľa v právnej veci proti žalovanému zamestnávateľovi o úhradu peňažných nárokov vyplývajúcich z jeho pracovného pomeru.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde jednou z podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie pred ústavným súdom podľa čl. 127 ústavy je podanie sťažnosti v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, ktorým malo byť spôsobené namietané porušenie základného práva. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde), pričom zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (pozri napr. III. ÚS 124/04, IV. ÚS 14/03).

Ústavný súd zistil, že sťažnosť sťažovateľa týkajúca sa rozhodnutí okresného a krajského súdu v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 18 C 148/2001 je podaná oneskorene.

V okolnostiach prípadu je zjavné, že napadnutý rozsudok okresného súdu nadobudol právoplatnosť skôr ako dva mesiace pred 26. májom 2005, keď sa sťažovateľ obrátil na ústavný súd. Vyplýva to zo sťažovateľom tvrdeného dátumu doručenia rozsudku odvolacieho krajského súdu, t. j. 14. júna 2003, a vyznačeného dňa právoplatnosti na rozsudku okresného súdu, t. j. 14. apríl 2004.

Preto je sťažnosť namietajúca porušenie sťažovateľom označeného základného práva rozsudkom okresného súdu sp. zn. 18 C 148/2001 z 28. novembra 2003, ako aj rozsudkom krajského súdu sp. zn. 16 Co 51/03 z 13. marca 2003 podaná oneskorene. Z uvedeného dôvodu ústavný súd ani nevyzýval sťažovateľa na odstránenie iných nedostatkov podania (nepresne a nedostatočne formulovaný petit, nezastupovanie advokátom).

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. júna 2005